

Детермінанти стратегічного вибору підприємствами форм участі в інтеграційних утвореннях

Конкурентоспроможність національної економіки в умовах глобалізації забезпечується взаємовигідною співпрацею різних за масштабами діяльності і виробничою спеціалізацією підприємницьких одиниць, що можуть інтегрувати свої ресурси і компетенції для максимізації загальних результатів. Метою даної статті є виділення основних мотивів економічної поведінки підприємницьких одиниць в Україні, що зумовлюють структурні зміни у промисловому секторі та АПК та розроблення алгоритму обґрунтування стратегічного вибору підприємствами форм участі в інтеграційних утвореннях для реалізації конкурентних стратегій і розвитку бізнесу. За допомогою економіко-статистичного аналізу визначили тенденції структурних змін у промисловому та сільськогосподарському секторі економіки України, що показало зменшення внеску великих підприємств у загальні результати діяльності і, водночас, гірші можливості малих підприємств у створенні доданої вартості. Шляхом логічного узагальнення наукових поглядів на зміст інтеграційних процесів і їх інтерпретації в контексті сучасних економічних реалій виділили вплив інституційних чинників на розвиток форм інтеграційної взаємодії та підтримання стійкості інтеграційних утворень, а чинників технологічної і логістичної доцільності – на формування і розвиток горизонтальних і перехресних динамічних бізнес-мереж. Методами наукової абстракції та графічного моделювання сформулювали алгоритм обґрунтування стратегічних рішень стосовно вибору підприємствами форм участі в інтеграційних утвореннях різного типу, в якому показали роль маркетингу, логістики й інновацій у забезпеченні реалізації такого вибору. Означили відмінності у позиціях ініціаторів створення бізнес-мережі та залучених ними учасників стосовно складу і відносин в мережі, які впливають на її стійкість. Застосування цього алгоритму на практиці забезпечить прийняття менеджментом підприємств більш обґрунтованих рішень щодо створення організаційної основи для реалізації конкурентних стратегій у перспективних напрямках міжгалузевого співробітництва, наприклад, в агропромисловому секторі економіки.

Ключові слова: Україна, промисловість, агропромисловий сектор, інтеграція, типи бізнес-мереж, функціональна доцільність, конкурентні стратегії, транзакційні витрати

Класифікація JEL: D23, L11, L22

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

Детерминанты стратегического выбора предприятиями форм участия в интеграционных образованиях

Конкурентоспособность национальной экономики в условиях глобализации обеспечивается взаимовыгодным сотрудничеством разных по масштабам деятельности и производственной специализацией предпринимательских единиц, которые могут интегрировать свои ресурсы и компетенции для максимизации общих результатов. Целью данной статьи является выделение основных мотивов экономического поведения предпринимательских единиц в Украине, обуславливающих структурные изменения в промышленном секторе и АПК и разработку алгоритма обоснования стратегического выбора предприятиями форм участия в интеграционных образованиях для реализации конкурентных стратегий и развития бизнеса. При помощи экономико-статистического анализа определили тенденции структурных изменений в промышленном и сельскохозяйственном секторе экономики Украины, что показало уменьшение вклада больших предприятий в общие результаты деятельности и, в то же время, худшие возможности малых предприятий в создании добавленной стоимости. Путем логического обобщения научных взглядов на содержание интеграционных процессов и их интерпретации в контексте современных экономических реалий выделили влияние институциональных факторов на развитие форм интеграционного взаимодействия и поддержку устойчивости интеграционных образований, а факторов технологической и логистической целесообразности – на формирование и развитие горизонтальных и перекрестных динамических бизнес-сетей. Методами научной абстракции и графического моделирования сформировали алгоритм обоснования стратегических решений касательно выбора предприятиями форм участия в интеграционных образованиях разного типа, в котором показали роль маркетинга, логистики и инноваций в обеспечении реализации такого выбора. Обозначили отличия в позициях инициаторов создания бизнес-сети и привлеченных ими участников касательно состава и отношений в сети, влияющих на её устойчивость. Применение данного алгоритма на практике обеспечит принятие менеджментом предприятий более обоснованных решений касательно создания организационной основы для реализации конкурентных стратегий в перспективных направлениях межотраслевого сотрудничества, например, в агропромышленном секторе экономики.

Ключевые слова: Украина, промышленность, агропромышленный сектор, интеграция, типы бизнес-сетей, функциональная целесообразность, конкурентные стратегии, транзакционные расходы

Классификация JEL: D23, L11, L22

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии Creative Commons Attribution 4.0 International license, что позволяет повторное использование, распространение и воспроизведение на любом носителе при условии наличия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.